

bi; tulleb wáija; otsib omma kóhhast, ja heidab pari. Kui se sündinud, siis issape kóh-
haste surreb; emmane eliab weel kolm pá-
wa; munneb, ja surreb párrast sedda senna-
samma paika, kuhhu omma tangu heitnud.

Innimesed wótwad ferrakesed, kuhhu
sidius ennast sissepeitnud, pannerwad neid
kewa wette, ja ligutawad neid puhta luaga
tuggewaste úmber, kummi wessi wahtu hak-
kab peále tóstma: siis wótwad neid wáija,
ja sawad núüd ilma waewata sidiferra lón-
gufesse otsa kátte; ajawad sidi haspli peále,
ja pannerwad tedda kui lónga wihti kuiwa-
ma. Nenda siis keige kallim kedrus, mis
walgeni kui walge, ja penem kui pene, wal-
mis sanud. Núüd wárwí tedda kuida tah-
had; ehk te temmast mis tahhad.

Üks nisuggune ferrafenne annab kolm sad-
da künart sidi lónga, agga kaks tuhhat ker-
rakest andwad üks nael sidi, mis seitseküm-
mend wüs Rubla paperrahha maksab.

Et kúl Wamma. Zudia metsades sidilibli-
kaid ja sidiusja kúl leida, nenda sammoti kúl-

da meie omma metsades mesilindu ja mets-
messipuid leiame, agga neid omma kasso
párrast ka koddopaigas peame: nendaks
seálatse ma rahwas sidi ussi jo ammustki
koddo wótnud piddada, ja temmaga paljo
waewa náhha.

Zubba kunningas Salomo, ja tuhhat
aastad párrast tedda, Roma rahwa Keiser
Wespasianus, kes Jerusalemma linna las-
kis árrarikkuda, sidi ridid piddasid, mis sel
ajal ni kallid ollid, et kullaga kaloti, agga
nemmad weel ei teátnud, kuida sidi piddi
sündima, ehk kust ta piddi tulles; kaup-
mehhed saiwad tedda Zummal teab! kui
mitme káe lábbi, ilma et issigi olleks arwu
sanud, kust tedda piddi todama. Sel põl-
wel, mis núüd on, targema rahwa lapsokes-
sedki sedda teadwad úttelda: sest et innimes-
sed reisimisse, laewaakáimisse, ja kauba aja-
missiga keige mailmaga tutwaks sanud;
sedda úlleskirjutawad mis wóerat maui náh-
ha sawad, ja trükki lábbi keigile, kes õp-